

Hoe nu verder?

De coronacrisis stemde veel mensen tot nadenken.

Bij het digitaal zien van de lege kerken in Nederland ga je je afvragen of dat ook het beeld van de toekomst zal zijn. Het antwoord zal afhangen van het aantal mensen, dat zich nog aangesproken voelt door het levensverhaal van Jezus.

Hoe nu verder?

Dat was ook de vraag, die de apostelen stelden. De luiken waren dicht. Vol verdriet en angst zaten de vrienden van Jezus na zijn dood, afgesloten van de buitenwereld in een soort crisisberaad bij elkaar. Hun hoofd was nog helemaal vol van alles wat er de afgelopen tijd met Jezus gebeurd was. En al gauw komen de verhalen los. Al pratend voelen ze weer ruimte en iets van licht. Dat zorgt weer voor nieuwe herinneringen en verhalen over Jezus. Gaandeweg komt er vuur in hun gesprekken. Hun samenzijn resulteert in geestdrift voor zijn ideaal.

Terug naar onze tijd. Verkeren wij als volgelingen van Jezus ook in een crisis? Wat moeten wij nou met het levensverhaal van Jezus? Veel mensen hebben er nog weinig mee en zijn afgehaakt.

Kan het praten met elkaar ons als christenen weer inspireren?

Christen zijn houdt je niet vol in je eentje. Het wordt anders als je met meer mensen samen bent, samen met Hem bezig bent en zo krachten opdoet om zijn weg te gaan.

Zo'n dertien jaar geleden schreven Bas Rentmeester en Huub Schumacher :” Het is ook van belang dat je elkaar kent. Maar zo gauw een kerkgemeenschap alleen maar heel groot is en dus een stuk anoniemer, lukt het vaak niet. Je zou elkaar toch bij name moeten kennen om te komen tot een warme , levensvatbare gemeenschap. Kleinere kerkgemeenschappen, groepen van mensen die elkaar kennen; deze vormen van kerk-zijn zullen in onze tijd levensvatbaar zijn”.

“De kerk een herberg, waar iedereen welkom is”.

Mien Heijnen